

Dominee houdt LinkedIn-kerkdienst

Krijgsmachtpredikant Fred Omvlee organiseert in september een kerkdienst via de netwerksite LinkedIn. De dienst vindt plaats in Amsterdam en is volgens de dominee de allereerste LinkedIn-kerkdienst.

Op LinkedIn kunnen mensen virtueel vriendschap met elkaar sluiten. De dominee wil dat mensen uit dat digitale netwerk in de speciale kerkdienst ook in het echt aan elkaar gelinkt worden, met elkaar en met God. De dienst is niet alleen bedoeld voor christenen: “Ben je niet christelijk, niet kerkelijk, niet gelovig? Laat horen wat jou linked met de wereld”, aldus Omvlee.

Op het weblog <http://linkedinchurch.wordpress.com/> kunnen geïnteresseerden allerlei informatie vinden, maar ook hun bijdrage aan de dienst leveren. Iedereen die een inspirerende tekst heeft, mag die insturen. Ook kunnen mensen aangeven wat hen verbindt met de wereld en met religie. Zo wordt de inhoud van de LinkedIn-kerkdienst vormgegeven door iedereen die van plan is om te komen.

Uitgangspunten De thematiek is voor de eerste LinkedIn-kerkdienst is simpelweg “LinkedIn”, wat ‘verbonden’ betekent. Omvlee lift daarmee mee op de systematiek van <http://www.Linkedin.com>. Hij hoopt echter naast de horizontale connecties ook de verticale link te leggen. Het thema LinkedIn kun je volgens de dominee als vraag en als statement opvatten: enerzijds de vraag waarmee voel jij je verbonden, anderzijds het feit dat we verbonden zijn door onze menselijkheid.

Drijfveer Omvlee gaat uit van zijn eigen christelijke achtergrond, maar hoopt op aanvullende kunstzinnige bijdrages van mensen uit andere religies. Op zijn weblog schrijft hij heel treffend: “Interfaith is voor mij een mooie uitdrukking om aan te geven dat ik het doe vanuit mijn christelijke overtuiging, maar dat alle religies welkom zijn. Ik merk in mijn werk dat er weinig kerkelijkheid is, maar veel geloof. ‘God is too big to fit into one religion’ is voor mij een belangrijke positieve drijfveer.”

Datum en locatie van de kerkdienst zijn nog niet bekend. Omvlee noemt nu 29 september en 4 oktober als mogelijke data voor de dienst. Verder hebben zowel de Singelkerk als de Westerkerk zich aangeboden als plaats van samenkomst. Na vergadering van de diverse besturen zal er een keuze gemaakt kunnen worden.

Omvlee is momenteel als krijgsmachtpredikant gestationeerd op Curaçao. De in 1965 geboren theoloog begon zijn roeping als gemeentepredikant in Monnickendam. Sinds 2002 baart hij opzien door het organiseren van Elvis-kerkdiensten: vieringen waarin de gospelmuziek van Elvis Presley centraal staat. Meer informatie over The King en spiritualiteit is te vinden op www.elvisgospel.nl.

• Dorien Gransjean-Eldering

Nr 5 - 17 mei 2009

Het volgende nummer verschijnt op 28 juni 2009
Inleveren kopij - voor 19 juni 2009

Aanvang zondagsviering 10:30uur

Voorgangers

17 mei	Frans Gerritsma
24 mei	Maruja Bredie (in Amstelkerk)
31 mei	Pinksteren Diana Vernooij
7 juni	gastvoorganger Catrinus Mak
14 juni	Henk Kemper
21 juni	Frans Gerritsma
28 juni	gastvoorganger Hans Ernens

Werkgroep Pastoraat & Diaconie

Alet Aalders	020 6475402
Hortense Ghijs	020 6266155
Ans Visser	020 6434975
Marc Jorritsma	023 5278358

Kindernevenvieringen

- zondag 7 juni - Afscheid Freek van der Marck als coordinator Kindernevendienst

Agenda

- 19 Mei - Adres onbekend - van Katherine Kressmann Taylor
Toneelvoorstelling door Harris Brautigam en Wim Weijssman
Regie: Vastert van Aardenne
Techniek: Ton Davids en Ton Truyens
- 2e Pinksterdag Duif Fietstocht info bij Hortense en of Hans Gildemacher

Concerten in De Duif

17 mei

- Violoncello met piano begeleiding
Bach, Brahms, Haydn,
Ravel, Samama
Willemijn Knodler

21 juni

- Piano solo
Bram Buitenkant

Seizoen 2009-2010

13 September

- Hagacantare (koormuziek)

18 Oktober

- Zoethoudtrio (Saxofoontrio)

15 November

- Eutherpe (operakoor)

December

- Aad Hoc-koor (koormuziek)
(onder voorbehoud)

Verjaardagen

20 mei	Liliane Priester
	Joop Wijn
22 mei	Els van Ewijk
27 mei	Emmy Schansman
28 mei	Harry Maalman
31 mei	John Christiaans
2 juni	Annet van Schie
3 juni	Rui Surpriyadi
6 juni	Carla Ubbink
7 juni	Maruja Bredie
8 juni	Corinne van Egmond
11 juni	Jacob Gransjean
12 juni	Yasmijn Jorritsma
	Els Veenhof
13 juni	Roberto Schets
17 juni	Jeroen Wink
18 juni	Hortense Ghijs
19 juni	Harris Brautigam
20 juni	Neelly Schiermeier
22 juni	Cieleke van der Kroft
25 juni	Fred Vos
26 juni	Lisa van der Meer
27 juni	Loes v.d Berg
28 juni	Mathijs Kemper

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hortense Ghijs, Dorien Gransjean-Eldering, Angela van der Marck en Hans Ernens. Vormgeving: Freek van der Marck en Fred Vos. HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwardsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.nu
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon / Fax 020 4220380
Postbank 049.80.620

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

Door overmaken van € 15,00 per jaar op Postbank rekening 49.80.620 o.v.v. Abonnement HGL wordt u postabonnee.

Hoe word ik aangeslotene van De Duif?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen. Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming en van hen wordt actieve deelname aan de basisgemeente De Duif verwacht.

Diana in Thailand

Tijdelijke wijding

Op 6 april 2009 was er in Thailand een historische gebeurtenis: 36 vrouwen worden tijdelijk tot novice (samaneri) gewijd. Een unieke gebeurtenis, nog nooit is er een groep vrouwen tijdelijk gewijd in Thailand. En ik was erbij.

De ceremonie van de wijding was uitvoerig, met processies, en werd gevolgd door monniken, door families en media. Op 15 april gaven we onze wijding terug, in een eenvoudig met indrukwekkend ritueel zonder buitenstaanders erbij.

Er zitten voor mij twee kanten aan dit avontuur:

1) Wat is er aan de hand dat in een land waar zolang en zoveel monniken (al dan niet tijdelijk) gewijd worden vrouwen voor het eerste tijdelijk gewijd werden?

2) Ik was erbij als enige niet Thaise en het was een belevenis.

Een abdis die Dhammananda heet, leidt een klooster voor vrouwen vlak bij Bangkok. Het is gesticht door haar moeder Voramai. Dhammananda woont daar met een paar samaneri's en mae chees omringd door een grote groep ondersteunende mannen en vrouwen. Het complex bestaat uit meerdere gebouwen, tuinen, een tempel, bibliotheek, zalen en woonruimtes. Het is haar levenswerk geworden om de wijding voor vrouwen in Thailand mogelijk te maken. Officieel is het verboden, maar toch niet illegaal meer. Ze benut de ruimte die ze heeft om meer en meer bekendheid te geven aan haar streven om studie en leven als Bhikkhuni (volledige vrouwelijke monnik) voor vrouwen mogelijk te maken.

Ze was jarenlang professor in de oosterse filosofie aan een Thaise universiteit. Ze heeft uitgebreid studie gedaan naar vrouwen in het boeddhisme en de achtergrond van wijding en regels voor vrouwen. Op basis van haar kennis van de geschiedenis van het boeddhisme is ze een weg gegaan die het mogelijk zou moeten maken om ooit acceptabel te maken dat vrouwen worden gewijd.

Dhammananda: "Het is in Thailand verboden om vrouwen tot bhikkhuni te wijden. Er zijn bhikkhuni's in Duitsland, in Canada, in Rusland en zelfs in Indonesië, een moslimland. Wat is er mis met Thailand? Er zit een geschiedenis achter. De Boeddha zelf gaf monniken de bevoegdheid om vrouwen te wijden. Maar toen was er een vrouw die zo verlegen was dat ze de gebruikelijke vragen naar haar seksualiteit (of ze normale geslachtsorganen heeft, of ze zwanger is, enz) niet kon beantwoorden. De monniken konden haar daarom niet wijden en gingen naar de Boeddha. Hij zei, heel praktisch, dat ze de bhikkhuni's de vragen konden laten stellen die over vrouwen-zaken gaan. Zo is de duale wijding tot stand gekomen. In de Theravadatraditie moet een vrouw eerst door minimaal vijf bhikkhuni's gewijd worden en daarna door minimaal vijf bhikkhu's. In Thailand zijn nooit bhikkhuni's gewijd. Dus als er een vrouw is die de vragen aan de bhikkhu's wél kan beantwoorden, kan ze dan niet gewijd worden? Natuurlijk zou dat moeten kunnen, want dat gebeurde in het begin ook. Maar de monniken in Thailand houden vast aan de regel. Het feit dat er geen vrouwelijke monniken zijn in Thailand maakt het onmogelijk om vrouwen te wijden."

Dhammananda ging buiten de grenzen kijken voor een bhikkhuniwijding. Het meest dicht bij haar traditie en cultuur is de traditie van Sri Lanka. Er is een gezamenlijke geschiedenis van overdracht en delen. De Thai monniken kregen ooit in de 13de eeuw de wijding in Sri Lanka, en in de 18e eeuw gaven ze het terug aan Sri Lanka, nadat het boeddhisme daar was uitgeroeid. Dus is dat een goede reden om de wijding van vrouwen van Sri Lanka te krijgen en is zij naar Sri Lanka gegaan. In 2001 werd zij tot bhikkhuni gewijd in Sri Lanka en nu leidt ze de eerste Bhikkhuni Sangha in Thailand. In haar paspoort staat nog steeds

Zesendertig tijdelijk gewijde vrouwen verlaten de tempel bij Dhammananda.

dr. Chatsumarn Kabilsingh, want ze is niet als bhikkhuni erkend in Thailand. Waar mannelijke bhikkhu's tal van privileges kennen (zo mogen ze gratis met het openbaar vervoer) worden die niet aan vrouwen gegeven.

De wijding zelf

De wijding bestaat uit een reeks ceremonies:

- 1) het scheren van het hoofd en de wenkbrauwen
- 2) het aantrekken van oranje of bruine rok, blouse en robe van de samaneri en de slippers
- 3) het reciteren van de 10 voorschriften die je aanneemt in het pali
- 4) het aannemen van de bowl waarmee eten wordt gebedeld en gegeten.

De tien voorschriften

- 1) Ik train mijzelf in het niet doden van levende wezens.
 - 2) Ik train mijzelf in het niet nemen van wat aan anderen toebehoort (niet stelen).
 - 3) Ik train mijzelf in het afzien van al het seksueel gedrag.
 - 4) Ik train mijzelf in het niet liegen of de onwaarheid spreken.
 - 5) Ik train mijzelf in het niet consumeren van middelen die de geest bedwelmen (drugs en alcohol).
 - 6) Ik train mijzelf in het niet eten van het middaguur tot het ochtendgloren.
 - 7) Ik train mijzelf in het niet zoeken van verstrooiing en vermaak.
 - 8) Ik train mijzelf in het niet dragen van lichamelijke versieringen en parfums.
 - 9) Ik train mijzelf in het niet gebruiken van een hoge en comfortabele slaapplek.
 - 10) Ik train mijzelf in het niet bezitten en gebruiken van goud en zilver en geld.
- De eerste vijf voorschriften zijn de gewone voorschriften van iedere boeddhist, waarbij het derde voorschrift veranderd is in: afzien van seksueel destructief gedrag.

Mijn ervaring

Allereerst bracht mijn nieuwsgierigheid en respect voor het levenswerk van Dhammananda mij in Thailand. Vorig jaar heb ik bij haar toevlucht genomen toen ze voor een retraite in Naarden was. Ik bewonder haar ineengevlochten leven van sociale actie, feminisme en spiritualiteit. Wat ze *Lees verder op pag. 4* ►

Lieve en beste Duifvrienden,

Hierbij nodig ik jullie van harte uit om op Dinsdag 19 mei 20.00 uur aanwezig te zijn bij een toneelvoorstelling van het stuk "ADRES ONBEKEND" van de Amerikaanse schrijfster Katherine Kressmann Taylor. Zij schreef het in 1938.

Het stuk is een toneelbewerking van een briefwisseling tussen twee vrienden en speelt in de periode 1932-1933, dus in de tijd dat Hitler de macht greep. Voor die twee vrienden betekent dit op den duur het bittere einde van hun vriendschap.

Ik liep al langer met plannen voor deze uitnodiging rond. Als een soort verlaat feestcadeau voor ons 35jarig kraakjubileum.

Het is een besloten voorstelling, alleen voor Duiven en het vindt plaats in De Duif!

Samen met mijn vriend Wim Weijsman spelen we dit stuk al enige tijd. Daarbij enorm geholpen door onze regisseur Vastert van Aardenne en de technische mensen: Ton Davids en Ton Truyens. We zouden het erg fijn vinden dit mooie stuk voor jullie te kunnen spelen.

• *Harris*

Kerk en Ambt, N-Holland

18 april 2009 – Jozefkerk Zaandam

Aanwezig: 22 personen, allen met RK achtergrond, zoekend naar oplossingen voor voortbestaan van hun parochie en kerkgebouw, zonder de door het bisdom gestelde of vermeende spelregels te overtreden.

De bijeenkomst bestond uit 2 delen:

1. Een 7-punten handreiking van de Studenteneklesia Amsterdam: suggesties voor de vorming van een eigen gemeente.
2. Douwe Ettema, voorzitter van het RK samenwerkingsverband Veluwe-Rijn regio, gaf een interessante uiteenzetting over het tot stand komen van zijn organisatie en behartenswaardige tips. Soundbites:

'Niet alles is maakbaar. Sommige zaken hebben tijd nodig om te groeien',
'Een school moet nooit groter zijn dan het geheugen van een congieer',
'Geen uniformiteit maar samenwerking',
'Neem initiatief. Vraag liever later vergiffenis dan vooraf toestemming'.

Verslag beschikbaar voor vg's en belangstellenden. Vervolg: 7 november

• *Fred Vos*

Aardig op weg

Uit de wereld

We zijn alweer een aardig eind op weg in ons jubileumjaar. We hebben een prima feestweekend gehad en een cd waardoor we nu op iedere gewenste plek van het koor en van Irina kunnen genieten. (Er zijn er nog meer dan genoeg dus meld je vooral in de koffiehoeke voor enkele exemplaren, altijd handig om in huis te hebben als je iemand iets cadeau wil doen!) En een volgende verrassing staat ons alweer te wachten. Harris Brautigam geeft ons een heel bijzonder geschenk voor ons 35-jarig jubileum. Aanstaande dinsdag 19 mei zijn wij allen van harte uitgenodigd om te komen kijken naar zijn toneelvoorstelling Adres Onbekend van de Amerikaanse schrijfster Katherine Kressmann Taylor. Een wel heel origineel cadeau. Alvast heel erg bedankt Harris voor dit uitstekende initiatief. Lees meer hierover op een andere plek in Het Groene Licht.

In de laatste Vergadering van Aangeslotenen van 19 april hebben jullie de voordracht van twee nieuwe bestuursleden goedgekeurd, waardoor wij weer een voltallig bestuur hebben. Prima nieuws. We zijn blij dat Marian van der Meer en Dorien Gransjean zich bereid hebben verklaard het bestuur te versterken. Marian zal de verantwoordelijkheid op zich nemen voor de zaken rond de wekelijkse liturgie en samen met haar man Bert de taak van Freek van der Marck, na de zomervakantie, op zich nemen als het gaat om de organisatie van de Kindernevendiensten. Grijp deze gelegenheid dus aan wanneer je jonge kinderen hebt of om een andere reden mee wilt denken over de vormgeving van de Kindernevendiensten. Meld je bij Marian of Bert van der Meer.

Dorien krijgt de verantwoordelijkheid voor alle zaken rond het secretariaat. Daarmee zijn de taken binnen het bestuur verdeeld, maar er zijn wel enkele plaatsen vacant voor vertegenwoordigers in organisaties, waar wij lid van zijn of waarin wij op één of andere manier betrokken zijn. Het gaat om de BBN (Basisbeweging Nederland) voor 3 á 4 bijeenkomsten per jaar. Kerk en ambt, enkele bijeenkomsten per jaar. En voor de vertegenwoordiging in De Raad van Kerken Amsterdam, enkele bijeenkomsten per jaar, heeft Cees Blaauw zich al aangemeld. Denk hierover na en laat het ons weten als je bereid bent De Duif te vertegenwoordigen.

Tijdens de VA is ook het nieuwe jaarverslag uitgereikt. Heb je die nog niet ontvangen, vraag er dan naar, er zijn voldoende exemplaren. Het jaarverslag is voor vaste Duiven vooral bedoeld als een bron van herkenning. Het is ook een verslag voor mensen die minder bekend zijn met De Duif. Voor hen hopen we dat het verslag een goed beeld geeft van onze geloofsgemeenschap en alles wat er bij komt kijken om die draaiende te houden. Dus zorg dat je een verslag in handen krijgt en deel het met mensen die geïnteresseerd zijn in De Duif en haar gemeenschap beter wil leren kennen.

Nog enkele weken en dan begint de zomer. Maar ook nu al gaan Duiven op weg om ander plaatsen op de wereld te verkennen. Geniet daar vooral van en kom met nieuwe energie weer terug op je vertrouwde plekje in De Duif. Voor diegenen die op korte termijn nog geen vakantieplannen hebben, jullie hoop ik dinsdagavond in De Duif te treffen voor het toneelstuk van Harris, een bijzondere gebeurtenis in ons prachtige gebouw.

• Hedwig Buren

Wijding - Vervolg van pag. 3 doet is voor anderen. Ten tweede kwam ik voor mijn eigen beoefening, om als een bhikkhuni mijn hart en geest te openen. Ten slotte ga ik ook voor het hoogste doel, voor mijzelf en voor de maatschappij.

Tijdens een college vertelde Dhammananda dat de scheep varende Nederlanders in Sri Lanka vertelden dat ze monniken in oranje gezien hebben in Thailand en op verzoek brachten zij monniken van Thailand naar Sri Lanka om daar de orde weer te herstellen. Toen lachte ze naar mij en zei: de Nederlanders exploreren de wereld, net als Diana.

En zo is het, ik onderzoek de wereld, het boeddhisme dat vrouwen daar en hier zich eigen maken. Ik deed het door in de wijding te stappen, te doen wat ik geacht werd te doen en te ervaren wat het me deed. Laat de wijding zijn taak volbrengen.

Wij hebben 2 dagen de ceremonie geoefend. Het leren dragen van de robe is een hele kunst. Je slaat als het ware een lange lap op een kunstige manier zo om je heen dat

het er statig uitziet. Dan moet je er ook mee lopen en bewegen en buigen. Dat is best wat oefening waard. De pali teksten vond ik lastig om uit mijn hoofd te leren – af en toe mompelde ik op het ritme van mijn Thaise maatjes mee, voor wie het Pali veel dichterbij hun taal staat dan bij de mijne. Het scheren was vreemd – maar raakte me niet emotioneel. Ik had een vreemd hoofd voor mezelf. En met zo'n robe betoont iedereen je eerbied en buigt voor je. Een vreemde ervaring!

De regels hoe je te gedragen zijn makkelijker te begrijpen als je in robes rondloopt. Je bent een levend voorbeeld voor de leken. Er wordt naar je gekeken, er wordt voor je gebogen. Je bent je bewust van je gedrag door de blikken van de mensen.

Dat mensen voor me bogen was ook iets speciaals. Ik besepte heel goed dat ze niet voor Diana bogen maar voor het ideaal wat ik belichaamde: de innerlijke sterke vrouw met zuivere intenties en een goed hart. Je bent het voorbeeld van de Bhikkhuni met sterk innerlijk besef. Door als een samaneri te zijn gewijd, Lees verder op pag. 6 ►

Trillen

Ik speel piano. Nou ja, niet zo erg goed hoor. Je moet me bijvoorbeeld niet vragen of ik 'even een stukkie wil spelen', of 'lang zalze leven in de gloria' wil begeleiden. Want dat wordt allemaal geheid een ramp.

Ik heb gelukkig een heel lieve pianojuf die me een beetje verder helpt op het vlak van de witte en zwarte toetsen. Ze heeft een feilloos oog voor al de stiekemigheidjes die ik aanwend om met fouten te smokkelen. En als ik haar dan een beetje mistroostig aankijk zegt ze steeds heel opgewekt: “Daar heb je me nu juist voor betaald”! Na de les krijg ik altijd een dropje. Om mijn droge keel na al die spanning weer wat bij te smeren.

Nu is er twee maal per jaar een zogenaamde ‘voorspeelmiddag’. Alle leerlingen worden uitgenodigd om aan elkaar te laten zien en horen wat ze bereikt hebben met al dat gezwoeg op de toetsen. Maar voordat we beginnen krijgen we heel nadrukkelijk te horen dat het geen competitie is.

Dat is heel wijs. Met die tip in je oren kun je jezelf aan het pianospel zetten zonder zorg voor je toekomstige carrière. En wat gebeurt er: je gaat zitten om je aan de kunst van het spelen te wijden en je vingers trillen alle kanten uit. Het kost de grootste moeite het gewapper te onderdrukken. Ik heb zelfs eens een pilletje geslikt om de kalmte te bewaren. Kalm bleef ik, maar het trillen ging ook door. Ik werd wel enigszins getroost door het feit dat ik bij andere solisten hetzelfde zag gebeuren: wapperende vingers, die pas bij het slotakkoord weer tot rust kwamen. We raakten met een paar deelnemers over dit hinderlijke verschijnsel aan de praat. ‘Hoe kan dat nou?’ ‘Hoe komt dat nou?’

Nu heb ik heel vroeger ooit eens wat lessen gehad over hoe het allemaal met je hersens in elkaar zit. Ik probeerde dat een beetje uit te leggen aan iemand. Het moest wel heel eenvoudig gebeuren, want eigenlijk snap ik er zelf ook geen meter van! Ik probeerde het als volgt. Er zit in dat hoofd van ons een soort commandocentrum van waaruit alles bestuurd en met heel kleine stroompjes geregeld wordt. Het commando ‘lopen’ brengt stroompjes door de zenuwen naar je voeten en je begint te lopen. Moeilijker wordt het bij die trillende vingers. Dat wil je niet. En toch gebeurt het. “Dat komt door je onbewuste” probeerde ik mijn gehoor duidelijk te maken: “Je hebt niet in de gaten dat je zenuwachtig bent, maar je onderbewuste heeft dat wel en geeft dan stiekem stroompjes door aan je vingers en die beginnen dan te trillen! Eén van de geïnteresseerde toehoorders zei opeens: “Maar zoiets heb ik ook. Maar dan als ik een mooie meid zie”! “Gaan je vingers dan trillen”, vroeg ik verrast?

Beleefd verbaasd keek hij me aan.

• Harris Brantigam (*Wijkkrant van het wijkopbouworgaan ZuidWest*)

+++ Nieuwsberichten +++

■ **Nieuw LiedFonds (NLF)** timmert na haar 5 producties met nieuwe muziek stevig aan de weg. De laatste CD “Passage” wordt overal goed ontvangen en zij is ook gelanceerd op diverse muziekstudiedagen recent nog in Den Haag en Harderwijk. Vanwege de grote belangstelling is er binnenkort nog een gepland: op zaterdag 6 juni a.s. in Alkmaar.Kapelkerk – Laat 80. Voor informatie: www.nieuwliedfonds.nl.

• De kosten voor deelname aan deze lieddag bedragen €15,00, te betalen aan de ingang. Inloop en koffie vanaf 10:00 uur, aanvang 10:30 uur, Na de afsluiting om ca 16:15 uur is er een hapje en een drankje ter gelegenheid van het 15-jarige bestaan van de Laaddiensten. De lunch moet door de bezoekers zelf geregeld worden, voor koffie en thee wordt gezorgd.

■ Op 17 mei vindt de officiële opening plaats van het **Protestants Centrum Amsterdam**, de nieuwe locatie van de Protestantse Kerk en Diaconie in Amsterdam. De kerk is nu op één centrale plaats vindbaar. Voorheen waren de verschillende bureau's van de Protestantse Kerk in Amsterdam (PKA) verspreid over de stad. Nu zijn ze verzameld in de historische panden Lees verder op pag. 6 ►

Dauwtrappen

Op Hemelvaartsdag gaan nog steeds veel mensen er vroeg op uit om dauw te trappen. Ze maken dan een wandeling of gaan een eindje fietsen. Dit voert terug op een gebruik uit een ver verleden. Mensen stonden toen op Hemelvaartsdag om drie uur 's nachts op, wandelden met hun blote voeten door het gras, dansten en zongen. Van dit ritueel zou een magische en genezende werking uitgaan. In sommige streken wordt de activiteit ook wel ‘hemelvaren’ genoemd. Dit zou volgens het volksgeloof magische krachten geven. Onder andere zou het ouderdom bestrijden en huidaandoeningen genezen. Zo zou het een prima middel tegen zomersproeten zijn.

Dauwtrappen wordt ook wel in verband gebracht met de processie die vroeger op Hemelvaartsdag plaatsvond. Deze herinnerde aan de tocht van Jezus naar de Olijfberg. In de negentiende eeuw trokken Amsterdammers in alle vroegte de stad uit om buiten te bivakkeren onder het genot van koek, rozijnen, krakelingen, vijgen en een ‘cruycxken goed nats’. Er werd gedanst en gezongen. Het was wel de bedoeling om negen uur weer in de stad terug te zijn om de mis bij te wonen.

Pas later werd het de gewoonte om het als een plechtige ontmoeting met de natuur te zien en daarbij vooral to zwijgen. Iets wat nu ook weer ‘uit de mode’ begint te raken.

Dauwtrappen is tegenwoordig nog in verschillende varianten bekend, maar slechts weinigen lopen nog met blote voeten door het gras.

Er worden op verschillende plaatsen in het land natuurexcursies, fietstoertochten en wandelingen met dauwtrapontbijt georganiseerd. In Amsterdam is het nog lang traditie geweest om een vroege ochtendwandeling te maken en in Rotterdam moesten langslapers vroeger trakteren op zogenaamde hemelvaartsbollen, wat veel weg heeft van het Luilak-gebruik.

• Bron: www.beleven.org

Mariamaand

Mei is in de Katholieke Kerk de Mariamaand. De Romeinen noemden de meimaand naar de moedergodin Maia. In de Middeleeuwen ontstond in Italië het gebruik om mei toe te wijden aan Maria, de Moeder Gods.

Twée maanden

Naast tientallen feestdagen waarop een aspect van of en gebeurtenis uit het leven van Maria wordt gevierd, heeft de Katholieke Kerk ook twee maanden aan Maria toegewijd: mei en oktober. De meimaand is bij uitstek de Mariamaand; oktober is de maand van de Rozenkrans, de eeuwenoude oefening van het 150 maal herhalen van het Maria-gebed, het Weesgegroet.

Bedevoarten

Parochies besteden in de meimaand extra aandacht aan de devotie tot Maria. Dat gebeurt door het organiseren van rozenkranssessies, een bloemen- en kaarsenhulde bij Mariabeelden, het houden van Maria-processies en het organiseren van bedevaarten naar Maria-oorden. De meimaand wordt afgesloten op 31 mei, het feest van *Maria Visitatie*.

Heidense achtergrond

De toewijding van een maand aan Maria heeft zoals bij veel katholieke feesten het geval is een heidense achtergrond. De Romeinen vierden diverse voorjaarsfeesten. Begin mei hadden ze het meerdaagse bloemenfeest, de *Floralia* geheten. Op de eerste dag van mei vierden ze het feest van de aardgodin Bona Dea, die later met de Griekse godin Maia werd geïdentificeerd.

Maia

De maand mei (Maius in het Latijn) werd naar Maia vernoemd. Zij was de oudste en mooiste van de Pleiaden, de zeven dochters van Atlas en Pleione. Het Griekse woord maia betekende oorspronkelijk 'moeder' en later 'vroedvrouw'. De Romeinen vereerden deze Griekse moedergodin omdat zij de dingen van de natuur zou laten groeien. Het Latijnse woord maior (dit betekent 'groter') is dan ook aan maia verwant.

Nieuwsberichten - Vervolg van pag. 5 ► achter het Amstelhof. Dit oude verpleegtehuis was in bezit van de Diaconie maar is nu verkocht aan de Hermitage.

■ **Waar de liederen** op tekst van Huub Oosterhuis in de RK.Muziekbundel in Limburg zijn geschraapt, wint hij in Duitsland meer terrein. In het Duits verschijnt 21 mei tijdens de Evangelischer Kirchentag de uitgave *Du Atem meiner Lieder*. Uitgebracht door Leerhuis & Liturgie Bremen, waar ook een Duits project koor olv. Tom Löwenthal optreedt.

■ **Op vrijdagmiddag 5 juni** a.s. viert het IKON-pastoraat haar 50-jarig bestaan. Bij dit IKON-pastoraat werkt o.a. Bram Grandia, die ook diverse malen in de Duif voor is gegaan. Dat feest gaat gevierd worden met collega's, met mensen die bekend zijn van de ontmoetingsdagen, met iedereen die zich betrokken voelt bij het IKON-Pastoraat. Er wordt een afwisselende middag geboden. (Regenboogkerk – Nassaulaan Hilversum) Met een feestrede, een voorstelling die gebaseerd is op het bijbelboek Esther en een nagesprek onder leiding van Annemiek Schrijver. Tot slot een receptie met livemuziek, met ruimte en tijd om elkaar te spreken.

● *Opgave gewenst via het secretariaat - telefoon 035-6215555 of via pastoraat@Ikon.nl. Kijk op de website: www.ikon.nl*

■ **Het Mozeshuis in Amsterdam** wordt verbeterd. Er waren al lange tijd grote renovatie-plannen. Na veertig jaar (want zo oud is het pand) wordt m.n. de kwaliteit van de zalen en voorzieningen verbeteren. Maar ook toegankelijkheid en uitstraling naar buiten worden aangepakt. Begin april hebben de besturen van Orde der Franciscanen als eigenaar van het pand en het bestuur van het Mozeshuis besloten dat de verbouwing kan doorgaan. Het cursuswerk ligt tijdelijk stil. De (twintigste!) Zomerschool, die zoals altijd in de Mozes & Aäronkerk plaatsvindt, vindt natuurlijk gewoon doorgang. Na de zomer start weer een nieuw programma met tal van activiteiten.

■ **De eerstvolgende lieddag** van Stichting Leerhuis & Liturgie is gepland op ● *zaterdag 3 oktober (Dominicuskerk).*

Wijding - Vervolg van pag. 4 ► en er zo ook uit te zien, werkt het sterker in je door waar dat voor bedoeld is.

Dhammanada zei keer op keer: iedere keer als er iemand voor je buigt ben je verplicht jezelf af te vragen of je het waard bent om voor gebogen te worden. Ik besepte heel goed een rol te hebben als voorbeeld. Dat heeft een sterk effect. Je bent je voortdurend bewust van je uiterlijk als non. Ik besepte hoe ik bewoog, handelde, me gedroeg. In mij ontstond die dagen een harmonie door me over te geven aan de dagelijkse routine en discipline en het rustige gedrag.

Het eten speelt nog een interessante rol. Iedere dag werd het eten verzorgd door een gezin dat voor ons allen kookte. Daarnaast deden we twee keer per week een bedelronde waarbij we door de omgeving liepen langs huizen waar mensen klaar stonden om ons eten te geven. Het ging om gekookte rijst in onze bowls, zakjes met groenten, soep, lekkere hapjes, pakjes sap en sojamelk bovenop onze bowl. Karrenvrachten vol namen we mee. Een gebed werd gechant na de ontvangst van alle gaven, een zegenbede – en de verdienste was weer wederzijds verworven.

Het viel me op dat mensen zo graag geven. Het geven doet hen zichtbaar plezier. Mensen ontvangen graag de zegen. Ze zijn er innerlijk van overtuigd dat het goede naar hen terug zal komen, vroeg of laat.

Dat we na 12 uur 's middags niet meer aten had een wonderlijk rustgevend effect op me. Je bent eigenlijk helemaal niet met eten bezig, twee keer eten is voldoende.

Weer thuis heb ik twee weken lang intens gedroomd in de sfeer van het klooster. Ook overdag was er een heldere concentratie en rust in me. Langzaam sijpelde de veelheid van indrukken, de stress van het werk en de verstrooiing weer in mijn geest door. Dat maakte me een beetje verdrietig, terwijl ik tegelijk weet dat dit mijn leven is en ik ook in dit leven aandacht en rust en harmonie kan ontwikkelen en zal blijven ontwikkelen.

● *Diana Vernooij*